

Περὶ ἐξελέξεως

Ὁ Δαρβίνος ἀναφέρει εἰς τὰς θεωρίας του περὶ ἐξελέξεως τῶν ὄντων ὅτι μὲ τὸ πέρασμα τοῦ χρόνου δια ἐξελίσσονται καὶ ἀναπτύσσονται πρὸς τὸ καλύτερον, τελειοποιούμενοι αἱ ἀτέλεια καὶ δειλοποιούμενα αἱ πνευματικαὶ βιωνότητες ὄλων τῶν ὄντων, χωρὶς ν' ἀναφέρει τίποτα διὰ τὰς ἐπιχειρήσεις συνθέσεως. ΓΥ' αὐτὸ κρίνει τῆς θεωρίας τῶν θεωριῶν αὐτῶν τοῦ Δαρβίνου ἔχουν βγάλει τὸ συμπέρασμα ὅτι ὁ ἄνθρωπος προήλθεν ἀπὸ γορίλαν, χιμπατζῆν, ἀλλὰ καὶ ἐγὼ βρήκα ὅτι ὁ ἄνθρωπος βγήκε ἀπὸ γάδαρο. Ἀλλὰ ἡ μὴ ὀρθὴ τοποθέτησις τῶν πραγμάτων ἐκ μέρους τοῦ Δαρβίνου καὶ πολλῶν ἄλλων μετέπειτα ἔρευνητῶν ἐπιστημόνων. Τὸ πρόβλημα σχετικὰ μὲ τοὺς νόμους τῆς ἐξελέξεως παρέμεινε σκοτεινὸν καὶ ἄλυτον, γι' αὐτὸ παραβέβηκα τὸν ἑαυτὸν μὰς ὡς τὴν πρὸ ὀρθὴ καὶ ἀληθὴ τοποθέτησις τῶν πραγμάτων σύμφωνα μὲ τὴν ἰδέαν μας μελέτες καὶ ἔρευνες. Καὶ πρῶτα - πρῶτα ὁ ἄνθρωπος βγήκε ἀπὸ τὸν ἴδιον τὸν ἄνθρωπον. Ποτὲ δὲν θὰ ἴσχυοιτο εἶναι δὲν ἴσχυοιτο εἶναι ζῷον ἢ ἐξελεγχθῆ καὶ μὲ μεταμορφωθῆ σὲ ἄνθρωπον. Διότι μέσα στῆ φύσιν ὑπάρχει ἀρμονία καὶ τάξις. Ἀόχη καὶ τὰ σπέρματα τὰ γενετιστικὰ βγαίνουν μόνον ὁμοιώματά των καὶ ὄχι ὁμοιώματα ἄλλων σπερμάτων. Τ' ὄσπρια τοῦ γουρουνοῦ βγαίνει μόνον γουρούνη καὶ ὄχι κατοῖα, τὰ σπέρματα τῶν ἀνθρώπων βγαίνουν μόνον ἀνθρώπους καὶ ὄχι ἀρκουδες. Μέσα στῆ φύσιν ὑπάρχει πλήρης τάξις καὶ τὸ

πρὸς τὴν ὁρατότητα τοῦ παραγομένου τοῦ ὄντος τῶν ὀργάνων του.

Ἡ ἀπάντησις φαίνεται νὰ ἐβρίσκειται εἰς τὰ ὕλη, τὰ ὅποια οὗτος ἐχρησιμοποίησε.

Ἐβλάλεγε τὰ ξῶλα του μετὰ μεγάλης προσοχῆς, ἐπιλέγων ἐν ἑαυτῶν τεμάχιον διὰ ποιότητα καὶ ὁρατότητα. Ἀλλ' ἡ πρῶ-

τῆ πρέπει νὰ ἔχη νερό. Ἀτμόσφαιρα μὲ κίθε εἶδος παραμένει πάντα ἀναλόγως. Συνεπῶς ὁ ἄνθρωπος προήλθε ἀπὸ τὸν ἴδιον τὸν ἄνθρωπον. Καὶ μέσα στῆ φύσιν δὲν ἐξελίσσονται δια. Ἡ ἐξέλιξις ὑπάρχει ὡς γενεὴς κανὼν ἀλλὰ πρέπει νὰ τὸ ἐπιτρέπουν αἱ συνθέσεις. Τὸ γουρούνη ὄσα χρόνια κα' ἂν περάσουν πάντα θὰ γουρούνη θάνατος. Τὰ δόδια τὸ ἴδιο, τὰ γαϊδούρια τὸ ἴδιο κ.λ.π. Στὸ Βόρειο Πόλο ὄσα χρόνια κα' ἂν περάσουν πάντα θὰ ὑπάρχη αἰσθησις. Στῆ σελήνῃ ὄσα χρόνια κα' ἂν περάσουν πάντα θὰ εἶναι ἀναδροχὴ καὶ ξεραλίλα. Στὸν πλανήτη Ἀφροδίτῃ πάντα θὰ εἶναι ὄλο ὕδατος μὲ ὑψηλὰς θερμοκρασίας. Τὸ κάθε πρῶγμα μέσα στῆν φύσιν τὸ καθορίζουν οἱ συνθέσεις. Οἱ διάφοροι πλανῆται καὶ πολλὰ ὄντα ποὺ βρισκονται εἰς ἀντίθετοις συνθέσεις σὰν αὐτὲς ποὺ ἀναφέρονται πρὸς τὸν ἴδιον τὸν ἄνθρωπον καὶ ἂν περάσουν ποτὲ δὲν πρόκειται νὰ παρουσιάσουν οὐδέμια ἐξέλιξις καὶ θὰ παραμένουν στάσιμα σ' ὄλους τοὺς αἰῶνας. ΓΥ' αὐτὸ τὸ κάθε τι γιὰ νὰ ἔχη καὶ τὴν ἀνάλογη ἐξέλιξις πρέπει νὰ τὸ ἐπιτρέπουν αἱ συνθέσεις. Ὁ ἄνθρωπος καὶ ὁ πλανήτης μας ἢ γῆ παρουσιάζει συνεχῶς ἐξέλιξις. Ἡ γῆ συνεχῶς παράγει ὄντα καὶ νέα εἶδη.

Ὁ ἄνθρωπος συνεχῶς ἐξελίσσεται πνευματικῶς, ἐπιστημονικῶς καὶ ἐπολιτιστικῶς. Διότι ἡ φύσις ἔδωσε περισσότερα πλεονεκτήματα στὸν ἀνθρώπινον νοῦν, ποὺ ἴσχυοιτο ὁ ἄνθρωπος μὲ τὴν πείρα συνεχῶς νὰ ἀναβαζῆ σὲ ἀνώτερον ἐπίπεδο τῆς πνευματικῆς του βιωνότητας.

Ἀλλὰ καὶ ὄλοι οἱ ἄνθρωποι δὲν ἔχουν τὰς αὐτὰς πνευματικὰς βιωνότητας, ἡ φύσις ἔδωσε περισσότερας πνευματικὰς βιωνότητας σὲ μερικὸς ποὺ δὲν τὸν φτάνουν οἱ ἄλλοι. Ὁ Ἐδισσον, ὁ Μαρξὸν, ὁ Αἰστέιν καὶ πολλοὶ ἄλλοι φιλόσοφοι καὶ συγγραφεῖς προβαδίζουν στῆν ἀσέβη ἀπὸ

ποσότητα βγαίνει ἡ μικρὴ ποιότητα τῶν ἐλεγκτῶν.

Οἱ φυσικοὶ νόμοι ἔτσι λειτουργοῦν εἴτε τὸ θέλομεν εἴτε δὲν τὸ θέλομεν. Καὶ μία δικαία ἰσορροπία στῆν ἀνεκατανόμη φέρνει τὴν ἰσορροπία καὶ ἀρμονία μέσα στὰ ὄντα καὶ τὴν κοινωνία. Ἡ δὲ ἐξέλιξις ποιεῖται ἀπὸ μορφή σὲ μορφή καὶ ἀπὸ εἶδος σὲ εἶδος. Καὶ ἴσχυοιτο νὰ σταματήσῃ μόνον ὅταν θ' ἀλλάξουν α ἰσυνθέσεις.

Γιὰ νὰ ὑπάρχη ἐξέλιξις σ' ἕνα πλανήτη καὶ θερμοκρασίας κανονικῶς. Γιὰ νὰ ἐξελεγχθῆ ἕνα ζῷον καὶ νὰ γίνῃ ἴσον μὲ τὸν ἄνθρωπον πρέπει νὰ ἔχη ἀπὸ τὴν φύσιν πλεονεκτήματα ὅμοια μὲ ἑαυτὸν ποὺ ἔχει ὁ ἄνθρωπος. Πρῶγμα ποὺ δὲν παρατηροῦμε καὶ δὲν συναντοῦμε ποθενά. Μία σέξις κατωπότης βασιμίδος δὲν ἴσχυοιτο νὰ ἀνεπτυχθῆ ὄχι μόνον στὰ ζῶα ἀλλὰ οὔτε καὶ στὸς ἀνθρώπους. Ποιὸς κοινὸς ἄνθρωπος θὰ μπορούσε νὰ φθάσῃ μὲ μεγαλοσύνη, ἴσως πὸς αἱ συνθέσεις αἱ πνευματικαὶ ἀπὸ ὄντα σὲ ὄντα διαφέρουν ὄλλοι πλεονεκτοῦν καὶ ὄλλοι μειονεκτοῦν μὲ δυσανάλογες ἐπιπτώσεις στῆν σέβη. Οἱ πλεονεκτοῦντες πνευματικῶς ἔχουν ἀρτίστερον πνευματικὸν μηχανισμόν. Οἱ πλανῆται ποὺ δὲν ἔχουν ἐξέλιξις οὐδέποτε δὲν πρόκειται νὰ ἐξελεγχθῶν ἔτσι βρεθῆσαν καὶ ἔτσι θὰ εἶναι. Ἡ ἀλλαγὴ των μὲ τεχνικὰ μέσα εἶναι ἕνα πρῶγμα ποὺ ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν βιωνότητα καὶ τὰ τεχνικὰ μέσα ποὺ θὰ διαθέτῃ ὁ ἄνθρωπος. Διὰ νὰ ἀλλάξουν αἱ συνθέσεις εἰς τοὺς ὄλους πλανῆτας ἀπὸ τὴν φύσιν πρέπει νὰ γίνωνται πολλὰ μεταβολαί, ἢ νὰ ξαναγίνωνται ἀπὸ τὴν ἀρχή. Μέσα στῆ φύσιν κυριαρχοῦν δυνάμεις ποὺ δὲν ἴσχυοιτο μὲν νὰ τὴν σὺλλέθεμεν καὶ νὰ τὴν στρέψωμεν πρὸς ἕνα σκοπὸν, ἡ φύσις οὐδέποτε δυνάμεις καὶ συνθέσεις καὶ ἂν ἐπικρατήσουν γιὰ τὴ φύσιν εἶναι τὸ ἴδιο πρῶγμα. Τὴν φύσιν δὲν τὴν νοιάζει ἐάν θὰ ἔχη πρὸς τὸν ἄνθρωπον ἡ πολὺ ψύξη ἢ ἡξηρότητα ἢ ὕγροτητα. Ἡ φύσις ζῆ παντοῦ καὶ πάντα ἀπὸ οὐρανὸς ποὺ συνθέσεις δὲν τὴν νοιάζει.

Η απάντησιν φαίνεται να ερμηνεύεται εις τὰ ἴδια, τὰ ὅποια οὗτος ἐχρησιμοποίησε.

Ἐδιδάχε τὰ ξύλα του μετά μεγάλης προσοχῆς, ἐπιλέγων ἕν ἑκαστον ταμίχον διὰ ποιότητα καὶ ὀρασιότητα. Ἄλλ' ἢ πρᾶγματι σημαντικὴ διαφορά φαίνεται νὰ εἶναι τὸ θερμόν, τὸ ὁποῖον ἐπέθετεν εἰς αὐτὰ τὰ ξύλα. Πολλοὶ εἰδικοί πιστεύουν ὅτι ὁ Στραντιβάρι καὶ ἄλλοι Ἰταλοὶ κατασκευασταὶ διωλίων τῆς ἐποχῆς ἐκείνης εἶχον μίαν μυστικὴν μέθοδον διὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ θερμικοῦ των, τὴν ὁποίαν ἢ σύγγραφος ἐπιστήμη δὲν ἠδυνήθη νὰ φθάσῃ.

Διατί ἕν θερμόν εἶναι τόσο σημαντικόν εἰς ἓνα βιοτόν; Τὸ θερμόν διατηρεῖ τὸν λεπτόν τόνον τοῦ ὄργάνου. Προτίσσω, προστατεύει τὸ ξύλον τοῦ νὰ μὴ ὑποστῇ φθοράν. Τοῦτο πρέπει ἐπίσης νὰ ἐπιτεθῇ εἰς τὸ ξύλον κατὰ τὸ κατ'ἀλλήλων στάθμον ξηρανοῦσας του, ὥστε νὰ δυνήθῃ νὰ διατηρήσῃ τὴν ἐλαστικότητά του. Πράγματι ἡ ἐλαστικότης τοῦ ξύλου εἶναι αὐτὴ ἣτις συντελεῖ εἰς τὴν παραγωγὴν τοῦ θαιμιασίου τόνου ἐνὸς σπουδαίου μουσικοῦ ὄργάνου.

Ὅταν ἔχω μουσικὴν τὴν συνεταγὴν διὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ θερμικοῦ καὶ χρησιμοποιῶν αὐτὸ μὲ ἐπιδεξιότητα καὶ φινέτσαν, ὁ Στραντιβάρι ἠδύνατο νὰ καταστήσῃ τὰ μεγαλακρεπῆ μουσικὰ του ὄργανα ἱκανὰ νὰ διατηρήσουν τὸν τόνον των μέχρι σήμερον. Οὗτος ἐδιδμοῦργει τέλεια μουσικὰ ὄργανα καὶ ἐγνώριζε πῶς νὰ κάμῃ, ὥστε ἡ τελειότης των νὰ διατηρηθῇ.

τὰς αὐτὰς πνευματικὰς ἱκανότητας, ἢ φέσις ἔδωκε περισσοτέρας πνευματικὰς ἱκανότητας εἰς μερικοὺς ποὺ δὲν τοὺς φτάνουν οἱ ἄλλοι. Ὁ Ἐδισσον, ὁ Μαρκόνη, ὁ Ἀϊσταῖν καὶ πολλοὶ ἄλλοι φιλόσοφοι καὶ συγγραφεῖς προβαδίζον στὴν σέβην ἀπὸ τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους. Ἐπερέχον κατ' ἐξαιρέσιν ἀπὸ τὴν φύσιν. Γι' αὐτὸ ὅλη ἡ κοινωνικὴ πρόοδος ὀφείλεται σ' αὐτοὺς καὶ πρὸς τιμῆς των τοὺς ἔχον στήσῃ τὰ ἡρώα τους εἰς τὰς πλατείας τῶν πόλεων ἢ καὶ χωρίων. Ἡ φύσις εἶναι καὶ διακριτικὴ τῆς ἀρέσων οἱ προσωποκώτητες μέσα ἀπὸ τ' ἀμυνοῦσῶνα πρέπει νὰ ξεχωρίζον οἱ ἀρχηγοὶ ποὺ εἶναι ἀνώτεροι πνευματικὰ καὶ ραγιαλέοι καὶ ὅλα αὐτὰ τὰ προσφέρει ἡ φύσις εἰς τὸν καθένα κατὰ δαθμίδα, ἀναλόγως τῶν ἱκανότητων των θὰ ὑπάρχῃ καὶ ἀνάλογη κατάταξις καὶ ἰσοβάθμησις, ποὺ θὰ ποικίλουν καὶ αὐταὶ εἰς κατηγορίας, καὶ μέσα ἀπὸ τὴν πολλὴ

κρατήσῃν γιὰ τὴ φύσιν εἶναι τὸ ἴδιο πρᾶγμα. Τὴν φύσιν δὲν τὴν νοιάζει ἂν θὰ ἔχῃ πολὺ θερμότητα ἢ πολὺ ψύξη ἢ ξηρότητα ἢ ὑγρότητα. Ἡ φύσιν ζῆ παντοῦ καὶ πάντα ὑπὸ οἰανδήποτε συνθήρας δὲν τί νοιάζει.

Ἐνὸ ὁ ἀνθρώπος ἀποτελεῖται ἀπὸ λεπτὴν ὕλη καὶ θέλει εὐνοῦδὸ κλίμα γιὰ νὰ ἐπιζήσῃ. Ἐνὸ ὅταν θὰ πεθάνῃ θὰ ἐνοσθῇ πάλι μὲ τὴν φύσιν καὶ θὰ ζῆ μαζί της. Ἡ ἐξέλιξις ζῆ καὶ δρᾶ μέσα στὰ πλαίσια τῶν θέσεων καὶ ἀντιθέσεων. Γιὰ νὰ ὑπάρχῃ ἐξέλιξις πρέπει νὰ ὑπάρχῃ καὶ μὴ ἐξέλιξις. Γιὰ νὰ ὑπάρχῃ φῶς πρέπει νὰ ὑπάρχῃ καὶ σκοτάδι. Καὶ ὅπως τὸ φῶς ἐναλλάσσεται μὲ τὸ σκοτάδι ἔτσι ἐναλλάσσεται καὶ ἡ ἐξέλιξις μὲ τὴν μὴ ἐξέλιξις. Ὅταν ἀλλάξουν αἱ συνθήραι ἡμπορεῖ μία ἐξέλιξις νὰ σταματήσῃ, καὶ νὰ ἀρχίσῃ μία ἄλλη καὶ ἀντιστρόφος. Τὰ πάντα τὰ δύνουν οἱ νόμοι τῶν θέσεων καὶ ἀντιθέσεων.